

عهدنامه مالک الشتر

مقدمه
در شماره های پیش به توضیح مختصر عهدنامه مالک اشتر یعنی دستور العمل پریار امام علی (ع) به سردار رشیدش مالک اشتر بعنوان یک زمامدار اسلامی، پرداخته و دیدگاههای امام علی (ع) را درمورد حکومت اسلامی و تقسیم بندی اقسام مختلف جامعه و خصوصیات هر کدام از آنها میرود مطالعه قراردادیم، در شماره قبل نظریات و تأکیدات امام علی (ع) را درمورد «طبقه السفلی» طبقه پانین جامعه و خصوصیات هر کدام از آنها اشتر و تمامی زمامداران اسلامی تاجه اندازه در مقابل این طبقه مستولیت دارند و این مستولیت چقدر خطیر و مهم است، بطوریکه هیچ عنزی در پیشگاه خداوند، درمورد اینان، پذیرفته نخواهد بود و اینکن به ادامه مطلب من پردازیم:

سپس کارهایی هست که شخصاً باید انجام دهی: یکی از آنها، پاسخ دادن به کارگزاران اشتار جامعه و بیان خصوصیات هر کدام از آنان، اکنون امام علی (ع) به بیان مسائل بسیار طریق و دقیق حکومتی، پرداخته و با درنظر گرفتن مسائل مشکلاتی که خوبخود، بعداز پذیرفتن هر مستولیتی برای مستول مربوطه پیش من آید، به بیان راه حل های پرداخته و مالک اشتر را راهنمایی می فرماید در ابتدای این بخش از مطلب، امام علی به ذکر مسائلی می پردازد که مالک اشتر شخصاً باید به انجام آنها پردازد و آن مسائل از اینقرار می باشند:

۱- بعضی از مسائل مشکلات مستولین پانین تر و کارگزاران، بصورتی است که مشیان و معوان و مستولین دفتری، نمی توانند پاسخگو باشند، و حاکم و زمامدار اسلامی شخصاً باید به آنان پاسخ دهد وارانه طریق نماید.

۲- بعضی از کارهای مردم است که پاران و زدیکان حاکم را داشتگ می نماید و موجب نگرانی و آزارگی خاطر آنان می شود، ولی حاکم اسلامی، علی رغم میل اطرافیان و زدیکان، باید به آن کارها رسیدگی نموده و آن کارها را به انجام برساند.

۳- انجام دادن کار هر روز در وقت تعیین شده و باصطلاح (کار امروز را به فردانیداری)، که این نکته از مسائل بسیار طریق و دقیق بوده بطوریکه اگر یک مستول کارهای جاری و روزمره را به انجام رسانده و کارهای معروفه نداشته باشد، می تواند برای آینده برنامه ریزی نموده، و به بررسی و جمع بندی و تجزیه اندوختن از گذشته پردازد، در صورتیکه با محول کردن کارها به آینده، دست مستول از هر جا بسته شده و چنان درگیر مسائل می شود که اصل فرستت پرداختن به کارهای اساسی را نمی باید.

۴- با توجه به اینکه پذیرفتن مستولیت زمامداری در یک جامعه اسلامی، چنان تکلیف سنگینی را بر دوش مستول مربوطه من گذارد که دیگر فرصتی برای او باقی نمیگذارد که به مسائل فردی و شخصی

دوستیکه برای بیان داشتن نماز جماعت با مردم، می ایستی، پس نه مردم را از خود رنجیده ساز، و نه نماز را ضایع نمایم، پس در میان مردم بسیار و میریض و نیز افرادی که کار دارند، می باشد و من از رسول خدا، که درود خداوند برآووآل او باد، در موقعی که مرا به یعنی فرستاد، پرسیدم: چگونه با آنان نماز بخوانم؟ فرمود: نماز بخوان، مانند نماز ضعیف ترین آنان، و نسبت به مؤمنینی مهربان باش

مستقیماً با مردم در رابطه باشد

قسمت سیزدهم

عهد فامه مالک اشتر

باشد، قدری متفاوت است. زیرا در اینصورت باید رعایت بیماران وضعفا را نموده، نه چندان سریع بخواند که نماز را ضایع نماید و نه چندان طولانی، که موجب رنجیدن مردم وضعفا بیماران شود. در این قسمت از سخن نیز حضرت مانند بعضی از قسمتهای دیگر، کلام رسول خدا (ص) را بعنوان شاهد و دلیل می‌آورند و می‌فرماید وقتی رسول خدا مرا به یعنی فرستاد از او پرسیدم نماز را چگونه بخوانم؟ فرمود: مانند نماز ضعیف ترین آنان. و این شانه دقت نظر این بزرگواران در مسائل ظریف و دقیقی می‌باشد که شاید به نظر بعضی، اصلاً مهم و قابل توجه نباشد ولی از نظر تبیین مدریان و مدیران الهی که متنکی به منع وحش می‌باشد، سیار قابل توجه و تذکر می‌باشد. نظر به طولانی شدن این مبحث، دنباله این بحث را در شماره بعدی خواهیم خواند. بدان امید که در عمل به این تذکرات و به این مستور العمل ها توجه بیشتر نموده و بیش از پیش خود را لایق و شایسته نظام علوی سازیم.
(ادامه دارد)

تمام لحظه‌ها و ثانیه‌های
انسان مستول در رابطه با
خداآنده خواهد بود بشرط
اینکه اولاً نیت صالح باشد و
ثانیاً مردم و انسانی باشند
مسئولیت در آرامش و آسایش
باشند.

حضرت بر روی مستله رابطه حاکم اسلامی با
خداوند، باز هم تاکید می‌فرمایند و از مالک می‌خواهند که واجبات و فرائض الهی را اگرچه موجب ناراحتی جسمی برای او شود در بهترین وقتها انجام
نده و برای قرب بخداوند هر چه بیشتر

و خصوصی بپردازد. ولی حاکم اسلامی باید مستله رابطه خود و خدا را چنان جدی بگیرد که علی‌غم تمامی وظایف و مشکلات، بهترین وقتها خود را برای این مستله بگذارد، زیرا فلسفه اصلی اسلام، همین مستله است و حکومت اسلام اساساً بخاطر ایجاد و تحکیم این رابطه می‌باشد. در دنباله این مطلب حضرت می‌فرماید که تمامی وقتها انسان مستول و تمامی لحظات و نفسها و ثانیه‌های او در رابطه با خدا خواهد بود اگر دو شرط موجود باشد: الف: نیت صالح باشد. هدف خدا و خدمت باشد. انگیزه‌های جاه طلبی، شهرت طلبی.... و خلاصه هیج انگیزه‌ای غیر از «او» نباشد.

ب: مردم در آسایش باشند و انسان وظایف خود را نسبت به انسانهای تحت مسئولیت خود بخوبی انجام داده باشد.

حضرت بر روی مستله رابطه حاکم اسلامی با
خداوند که تاکید می‌فرمایند و از مالک می‌خواهند که حضرت می‌خواهد که حکام اسلامی با به سختی انداخن خود، در شب و روز، به انجام این فریضه پرداخته و رابطه خود را با خالق مستحب
نمایند و براستی چه تضمینی برای حسن اجرای اسلام و احکام نورانی آن، بهتر از رابطه محکم و تزدیک حاکم اسلامی با خالق، می‌تواند وجود داشته باشد؛ و اگر این رابطه وجود داشته باشد دنیا و فریب‌ها و فتنه‌ها و زیورهایش با مستولین چه خواهد کرد؟ در اینجا باز حضرت به ذکر نکته دقیقی می‌پردازند و آن اینکه، پرداختن به فرائض مخصوصاً نماز و وقتها و موقعیتها برای آن و قرار دادن بهترین وقتها و موقعیتها برای آن، در مورد نماز جماعت و وقتیک، مالک، بعنوان امام جماعت می